

Széljegyzetek egy készülő német-magyar kéziszótárhoz

A szótári munka során számos nyelvi és nyelvészeti jelenség vonja magára a szótárkészítő figyelmét, mivel a szótári leírás igényei gyakran részben vagy teljesen más összefüggéseiket állítják előtérbe, mint amelyekkel a nyelvtudományi kutatás hagyományosan foglalkozik. A dolgozat felvázolja az egyébként a nyelvészeti kutatásban mostohán kezelt, álbarátokként ismert jelenséget. Bizonyos értelemben marginális jelenségről van szó, más összefüggésekben, pl. a szótárírás, a fordítástudomány és az idegennyelv-oktatás szempontjából fontos, hogy adott két nyelv vonatkozásában számba vegyük és pontosan leírjuk az álbarátok körébe eső szavakat (és kifejezéseket).

Az 1970-es és 1980-as évek fordulóján megkezdett, idevágó ígéretes német-magyar kutatások sajnálatos módon félbeszakadtak. A dolgozat – egy készülő német-magyar kéziszótár munkálataihoz kapcsolódva – konkrét példák bemutatásával, néhány ezekhez kötődő probléma felvillantásával és a legfontosabb tennivalók rövid számbavételével arra tesz kísérletet, hogy felkeltse a szakmai érdeklődést a német-magyar álbarátok iránt.